

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 581/2025-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., Sasinkova 10, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. 7C/31/2010 takto

rozhodol:

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. 7C/31/2010 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **prikazuje** v konaní sp. zn. 7C/31/2010 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadost'učinenie **9 000 eur**, ktoré **je** Mestský súd Bratislava IV **povinný** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich jej advokátovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 25. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mestského súdu, na ktorý od júna 2023 prešiel výkon súdnictva z Okresného súdu Bratislava I, v civilnom spore s tým, že mestskému súdu

bude prikázané konať bez zbytočných prietáhov a jej bude priznané finančné zadostučinenie 15 000 eur.

2. Sťažovateľka sa žalobou z februára 2010 domáha určenia neplatnosti závetu, ktorý bol spísaný krátko pred smrťou poručiťa. Po pojednávaniach v roku 2011 bolo v roku 2013 nariadené psychiatrické znalecké dokazovanie. Po doplnení posudku bola znalkyňa vypočutá na pojednávaní v roku 2014. Ďalšie znalecké dokazovanie bolo nariadené v roku 2018 a po vyjadrení k znaleckému posudku sa ďalšie pojednávania konali v roku 2019 a 2022. V čase rozhodovania o ústavnej sťažnosti znalecký ústav vypracovával ďalší znalecký posudok.

II.

3. Sťažovateľka zdôrazňuje celkovú dĺžku konania a to, že prvé znalecké dokazovanie bolo nariadené až po troch rokoch od začatia konania a ďalšie až v roku 2018, pričom okresný súd následne dokazovanie nekoncentroval a vykonal len dve pojednávania s veľkým časovým odstupom. Sťažovateľka uvádza, že k predĺženiu konania nijak neprispela. Rozhodujúci bol postup súdu, ktorý postupoval neehospodárne a bez toho, aby konanie koncentroval.

4. Na výzvu ústavného súdu z 22. októbra 2025 vyjadriť sa k ústavnej sťažnosti a predložiť spis mestský súd reagoval oznámením, že spis je predbežne do 23. novembra 2025 na znaleckom ústave. Na opakovanú výzvu zo 7. novembra 2025 vyjadriť sa k ústavnej sťažnosti a predložiť spis do 14. novembra 2025 mestský súd nereagoval.

III.

5. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02).

6. Konanie o určenie neplatnosti závetu patrí do bežnej agendy všeobecných súdov. Vec sťažovateľky je však pre potrebu znaleckého dokazovania skutkovo zložitejšia. Sťažovateľka k predĺženiu konania nijak neprispela. Rozhodujúci bol postup súdu, v ktorom sa vyskytli obdobia dlhodobej nečinnosti, keď nebol vykonaný žiaden úkon smerujúci k rozhodnutiu. Až po viac ako troch rokoch od začatia konania bolo nariadené znalecké dokazovanie. Napriek tomu, že vo veci boli obstarané dva posudky, mestský súd ich nevyhodnotil a vo veci nerozhodol. Následkom je to, že po 15 rokoch od začatia konania sa vypracúva tretí znalecký posudok. Postup okresného a neskôr mestského súdu nesmeroval k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľky. Právna neistota sťažovateľky pretrváva neúmerne dlhú dobu 15 rokov. Preto bolo ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vyhovené a vyslovené, že postupom mestského súdu boli porušené uvedené ústavné práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote.

7. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušenia základného práva (IV. ÚS 210/04). Tak to je aj v tomto prípade. S prihliadnutím na celkovú dĺžku konania, postup

súdu a význam sporu pre sťažovateľku jej bolo podľa čl. 127 ods. 3 ústavy priznané finančné zadostučinenie 9 000 eur s tým, že vo zvyšku jej návrhu nebolo vyhovené.

8. Zistené porušenie ústavných práv sťažovateľky odôvodňuje, aby jej mestský súd podľa § 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov úplne nahradil trovy konania, ktoré jej vznikli zastúpením advokátom. Ich výška bola určená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, čo za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti – 2 x 371 eur) s náhradou podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (2 x 14,84 eur) zvýšené o daň z pridanej hodnoty, pretože advokát sťažovateľky je platiteľom dane z pridanej hodnoty, predstavuje 949,17 eur.

9. Na okraj sa nedá nevyjadriť k prístupu mestského súdu ku konaniu o ústavnej sťažnosti. Treba uviesť, že skutočnosť, že spis o namietanom konaní sa nachádza na znaleckom ústave, nezbavuje mestský súd povinnosti, aby na výzvu súdu reagoval a spis o namietanom konaní predložil v lehote stanovenej ústavným súdom. Rovnako táto skutočnosť nezbavuje mestský súd povinnosti reagovať na opakované výzvy ústavného súdu inak, ako neurčitou a nekonštruktívnou žiadosťou o predĺženie lehoty na vyjadrenie k ústavnej sťažnosti a predloženie spisu. Je tomu tak preto, že mestskému súdu nič nebráni v tom, aby spis vyžiadal od znaleckého ústavu a predložil ho spolu so svojím vyjadrením ústavnému súdu v stanovenej lehote. Nie je dôvod presúvať neschopnosť mestského súdu primerane reagovať na ústavnú sťažnosť, a tak bez rozumného a praktického dôvodu predlžovať konanie o ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu